

една върташка дървена, и една пръчка да я удара да се върти, и два ковчега праздни, и два чвала сѣнапово сѣме, и послѣдното писмо.

ДАРІИ ПИСУВА НА АЛЕКСАНДРА.

Дарій царь на-царѣтата, и Богъ Персидскій на чадото ми Александра, здравствуй. Александре, чини ме се защо ти докрива въ първото ми писмо, понеже ти писвахъ да дойдешъ да ми работишъ, но това за умъ щеше да ти бъде. Сега обаче ти пращамъ за играчка, една върташка да я ударишъ да се върти, и да си играешъ съ нея. Земи още два ковчега праздни, и два чвала сѣнапово сѣме: ковчезите да на пълнишъ съ три годишенъ данокъ, а сѣнаповото сѣме ако можешъ приче, толкова войска имамъ. Прати ми харачъ, и войска да ми работи, както ми даваше и баща ти, ако ли не, вързанъ ще те доведатъ при мене, безъ да земешъ веке прощение отъ мене.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ РАЗГНѢВВА НА ДАРІА.

Клитевсътъ занесалъ писмото на Александра, заедно съ върташката и ковчезите и сѣнаповото сѣме. Александръ повелилъ да прочетатъ писмото, и като слѣшалъ, помахалъ главата си, и рекълъ: Безсмысленъ и горделивъ Дарій като Богъ се назовава, но като человекъ ще падне. Той до небото се въздига, но до Яда ще слѣзе. Счупилъ ковчезите, здавналъ сѣнаповото сѣме, и повелилъ да напишатъ отвѣтъ на-Даріа.

АЛЕКСАНДРОВЪ ОТВѢТЪ НА ДАРІА.

Александаръ царь Македонскій, на-царь Даріа